

SINIF ARKADAŞIM BİR ROBOT

H A Ş M E T

MUSTAFA
ORAKÇI

ÇİZER
MERVE ERGENOĞLU

i y i k i k i t a p l a r ı m v a r . . .

HAŞMET 1.0

YAZAR: MUSTAFA ORAKÇI

ÇİZER: MERVE ERGENOĞLU

Yayın Yönetmeni Savaş Özdemir
Proje Editörü Yalçın Yaman
Yardımcı Editör Burak Genç
Kapak ve İç Tasarımı Erdi Demir

1. Baskı Şubat 2024
Uluslararası Seri No (ISBN) 978-625-6581-23-4

TİMAŞ YAYINLARI

Adres Bahçelievler Mah. Zübeyde Hanım Cad. No:8
Üsküdar - İstanbul
Telefon (0212) 511 24 24
E-posta bilgi@gulcekitap.com.tr

Baskı ve Cilt WPC Matbaacılık
Sertifika No 50884
Adres Osmangazi Mah. Mehmet Deniz Kopuz Cad. No: 17-1
Esenyurt / İstanbul
Tel (0212) 886 83 30

Timaş Yayınları / 6043

Umutlu Kitaplar /

Raf: 6-10 Yaş Öykü/Hikâye

KÜLTÜR BAKANLIĞI YAYINCILIK SERTİFİKA NO: 45587

© 2024 Eserin her hakkı anlaşmalı olarak Timaş Basım Ticaret ve Sanayi Anonim Şirketine aittir. İzinsiz yayınlanamaz. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

ÜÇ ROBOT YASASI

1. Bir ~~robot~~^{Haşmet}, bir insana^{canlıya} zarar ~~veremez~~^{asla vermez} ya da zarar görmesine seyirci kalmaz.

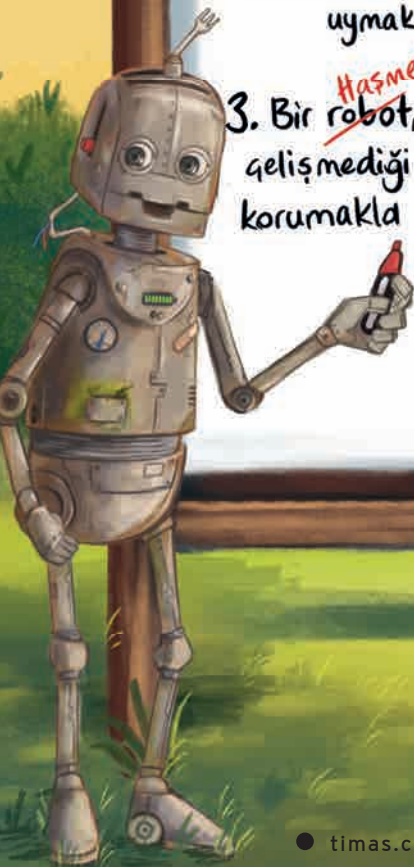
2. Bir ~~robot~~^{Haşmet}, birinci yasayla gelişmediği sürece bir insanın emirlerine uymak zorundadır. ~~değildir.~~^{Kafasının göre takılabilir.}

3. Bir ~~robot~~^{Haşmet}, birinci ve ikinci yasayla gelişmediği sürece kendi varlığını korumakla yükümlüdür.

Başka ne yapacaktı ki zaten!

ISAAC ASIMOV, 1942

HAŞMET 1.0, 2024

Okyanusun Ortasında Bir Ada

Merhaba! Ben, Hamdi. Üçüncü sınıfa gidiyorum. 2084-2085 eğitim öğretim yılına, okyanusun ortasında, küçük bir adada başlayacağım. Bu ada o kadar küçük ki haritalarda bile görünmüyor. İlginç bir bilgi daha vereyim: Buralara yeni geldim. Neden doğup büyüdüğüm, büyük şehirdeki okulum ve arkadaşlarımdan uzakta, bu küçük adada olduğumu ben de anlamadım. Ama olayın iyi tarafından bakmaya çalışıyorum: Burada manzara muhteşem. Kafanı nereye çevirirsen çevir: uçsuz, bucaksız mavilik ve yeşillik var. **Gürültü ve trafik de çok az.**

Ama burada yapayalnızım. Babam bizi buraya sürükledi. Neden böyle bir şey yaptığını hâlâ anlamış değilim. Neymiş, 2084-2085 eğitim

öğretim yılını bu adada okuyacakmışım. Babam bir bilim insanı... Filmlerde gördüğünüz, saçları çok uzun ve gür olan, hep bir yerlere koşuşturan çılgın bilim insanları var ya... İşte o insanların bir örneği... Tamam saçları o kadar uzun ve düzensiz değil ama onu laboratuvar önlüğü giyip koşuştururken görmelisiniz. Keşke fen ya da biyolojiyle ilgilense. Fakat onun çok ama çok tuhaf bir ilgi alanı var: **Yapay Zekâ!** Tüm dünya bu tarz teknolojileri kullanmayı bırakmışken babam,

bunlar üzerine çalışmaya bayılıyor. Özellikle de robotlar üzerine...

Artık kimse onlarla ilgilenmiyor. Herkesin korktuğu makineler hâline geldiler. Geçmişte insanlar, yapay zekâyâ sahip robotların yaptıkları yüzünden, robotlardan soğudu... Bütün yapay zekâ çalışmalarına son verildi. Herkesin aksine babamın en büyük merakı ise bu robotlar... Sanırım bu özelliğini dedemden almış. Bana çok bahsetmiyor ama anladığım kadarıyla dedem de onun gibi ilginç birisiymiş.

Annem profesyonel bir dağcı. Babamla üniversitede dağcılık kulübünde tanışmışlar. İkisi çok iyi anlaşıyor. Hatta annem, babamın bu tuhaf ilgi alanından çok memnun. Sonuçta, dünyada başka kimin robot süpürgesi var ki?

Annemin bu adaya gelmeyi kabul etmesinin sebebi de buranın oldukça dağlık bir bölge olması. Alıştırma yapabileceği bir sürü kaya ve tepe var. Ayrıca, adanın ortasında da kocaman bir volkanik dağ bulunuyor. Annemin dediğine göre,

yakında yapacağı büyük tırmanış öncesi burası onun için iyi bir antrenman sahası olacak. Annem, sekiz bin metreden yüksek zirvelere kafayı takmış durumda. Onların her birine tırmanmayı ve bu rekoru kıran ilk kadın olmayı istiyor. Benim ise bırak sekiz bin metrelik yüksekliğe tırmanmayı, sekiz adım kadar dağda yürüdüğüm yok.

Benim derdim ise bambaşka. Bunun sebebi babam ve onun tuhaf uğraşları. Burada yapayalnız kaldığımı söylemiştim. Bunun sebebi babamın bana getirdiği yeni bir arkadaş. "Nasıl yani, yeni bir arkadaş senin nasıl yalnız kalmama sebep olmuş olabilir ki?" diye sorabilirsiniz. Hemen açıklayayım: Bu arkadaşım tenekeden bir arkadaş! Hem de yüzde yüz geri dönüştürülmüş malzemedен... İşte size anlatacağım hikâye bu arkadaşla ilgili. Bu arada adım Hamdi. Söylemiş miydim? Ah, galiba söylemiştim. Bu teneke, insanda akıl bırakmadı ki!